

rendezte be, hogy az nagyszabású látványosságok előadására is alkalmasnak bizonyult. Ép oly kevésbé hiányzanak onnan a kisebb-nagyobb süllyesztők, mint a mennydörgést, szélvészt és a záporosót utánzó készülékek, amelyek nemcsak a városligeti fa-színházban, hanem a városi kőszínházakban sem tévesztenék el a hatást. A milléniumi kiállítás idején színre került »1000 éves Magyarország«, valamint az ezt követő »Bohóság birodalma«, »Ludas Matyi« és »Garabonciás diák« című darabok, egyenként száznál több előadást értek meg és e látványosságoknak csodájára járt az akkori főváros apraja-nagyja. A Magyar Műszínikör ettől kezdve szorgos munka keretében iparkodott magának és a magyar színházi kultúrának közönséget nevelni és mindent elkövetett, hogy egyrészt gondosan összeválogatott műsorral, másrészt pedig tehetséges színészekkel biztosítsa állandó fennmaradását. Bár állandó nyári és téli üzemről nem lehetett szó, mert az épület fából van és fűthetetlen, de a nyári hónapokban, március közepétől október végéig minden évben fokozódó sikerrel haladt az alapítója által kijelölt úton.

A mindenkori társulat színvonalára jellemző, hogy a mai jónévű színészek közül itt kezdtek meg pályafutásukat: Ujvári Károly, Hunyadi Emil, Iványi Dezső, Ferenczy Károly, Papp János, Gallai Nándor, Galetta Ferenc, Ujvári Lajos, Cselényi József, Kompóthy Gyula; itt tett szert népszerűsége az időközben elhunyt Göndör Aurél és egy jó ideig itt játszott Egri Kálmán is (L. o.), a vidék egyik legjobb népszínműéneke. A Magyar Műszínikör 1921. márc. 21-én ünnepelte fennállásának 25 éves jubileumát, melyen az ott felnevelkedett színészgeneráció számos tagja vett részt az ifjúság, a múlt és az első tapsok emlékének felidézése mellett.

Ugyanezen idő alatt a műsor jelentős változáson ment át, mert az addigi egyfelvonásosokat 3 felvonásos operettek, vígjátékok és népszínművek váltották fel. Azóta évenként 35—42 darab kerül bemutatásra, közöttük a fővárosi színházak műsorából, időközönként egy-egy eredeti bemutatóval vegyítetten. A társulat és technikai személyzet 50—55 tagból áll. A helyárak 50 fillértől 1.40 pengőig terjednek.

Magyar Művészek Szövetkezete.

Megalakult Budapesten, 1922. jún. 18-án. Elnök: Dohnányi Ernő, alelnök: Sándor Erzsé és Gál Gyula, ügyvezető-igazgató: Bubik Árpád.

»Magyar Művészet« (Arad). Szöveges színlap. 1901. márc.-tól 6 szám jelent meg. Szerk.: Herczeg Jenő.

Magyar Művészeti Almanach. (Lásd: Magyar Színészeti Almanach.)

Magyar népszínmű. (L.: Népszínmű.)

Magyar Nyugdíjas Színészek Szövetsége. Megalakult Budapesten, 1928. okt. 12-én. Elnök: Heves Béla.

Magyar Opera megalapítója Pály Elek színigazgató volt. (Lásd róla részletesen neve alatt.)

Magyar operák. 1837-től, a Nemzeti Színház megnyitásától 1870-ig mindössze 27 eredeti opera került színre: »Béla futása« Ruzitskától; »Csel« Bartaytól (1839. ápr. 29.); »Tündérlak« Szerdahelyi Józseftől (1840. júl. 11.); »Báthori Mária« Erkel-től (1840. aug. 8.); »Gizul« Thern Károlytól (1841. dec. 11.); »Hunyadi László« Erkel-től (1844. jan. 27.); »Tihany ostroma« Thern Károlytól (1845. ápr. 12.); »Benyovszky« Doppler Ferentől (1847. szept. 29.); »Kunok« Császár György-től (1848. szept. 16.); »Ilka«, Doppler Ferentől (1849. dec. 29.); »Vanda« Doppler Ferentől (1850. dec.); »Gránátos tábor« Doppler Károlytól (1853. febr. 12.); »Benvenuto Cellini« Kern Leótól (1854. ápr. 6.); »Képzelt beteg« Thern Károlytól (1855. okt. 11.); »Tudor Mária« Bog-nár Ignáctól (1856. nov. 10.); »Erzsébet« Erkel- és a két Dopplertől (1857. márc. 23.); »Székely leány« Hubertől (1858. nov. 27.); »Bánk bán« Erkel-től (1861. márc. 9.); »Szép Ilonka« Mosonyitól (1861. dec. 29.); »Szarolta« Erkel-től (1862. jún. 26.); »Debreceni bíró« Böhm Gusztávtól (1863. nov. 12.); »Víg cimborák«, operett Huber Károlytól (1863. dec. 3.); »Kamilla« Fáy Gusztávtól (1865. ápr. 4.); »Csobánc« Erkel Sándortól (1865. dec. 13.); »Dózsa György« Erkel-től (1867. ápr. 2.); »Zrinyi« Adelburg Ágosttól (1868. jún. 23.). (Pótlásul még 5 operát jegy-